

Budeme mít jedináčka

Napsal uživatel Jana

Pondělí, 13 Červen 2011 08:51 -

Tak už je naše rozhodnutí definitivní, otázku počtu dětí jsme s manželem řešili deset let. Všechny okolnosti nás utvrdili v tom, že naše dcerka bude jedináček.

Vždycky jsem si myslela, že budeme mít velkou rodinu, chtěla jsem určitě dvě děti, ale člověk mívá... Natálka se narodila před 10 lety, porod byl bezproblémový, Natálka byla pohodové miminko a moc jsem si jí užívala. Když jí byly 2 roky, rozhodli jsme se, že jí pořídíme sourozence. Otěhotněla jsem, ale ve třetím měsíci přišel potrat. Velmi mě to psychicky sebralo a tak jsme se rozhodli, že druhé děťátko na nějakou dobu odložíme.

Po rodičovské jsem nastoupila do nové práce, za dva roky jsem se dobře zapracovala, ale touha po miminku byla silnější, takže jsme se o něj zase začali pokoušet. Jenže se naskytla příležitost na firemní postup a já neodolala. Vyšší místo jsem získala. O měsíc později přišel manžel o práci, takže v této situaci nepřicházelo druhé dítě v úvahu.

Když bylo Natálce osm, začala se ptát po sourozenci, toužila někoho mít, ale mě se v tu chvíli nechtělo. Měla jsem plno práce, večer jsem se musela učit s Natálkou, odpoledne ji vozit na

Budeme mít jedináčka

Napsal uživatel Jana
Pondělí, 13 Červen 2011 08:51 -

---

kroužky... Neuměla jsem si představit, že bych do takové hektické situace byla ještě těhotná a pak lítala i s miminkem. Manžel na mě trochu tlačil, ale pak přestal a mě se ulevilo. O rok později byla situace opačná, já toužila po děťátku, manželovi už se do něj nechtělo. Obzvlášť když zjistil, že na dovolené už je Natálka soběstačná a my si konečně zase začali užívat sebe.

Letos už jsme se rozhodli oba dva, jedno dítě nám stačí a další už prostě nebude. Jediné, co mě trápí, jsou neustálé otázky okolí, kdy budeme mít další a rýpavé poznámky o tom, jak jspí jedináčci sobečtí a pro živoz těžce připravení. Za nás můžu říct, že Natálka má plno kamarádů, nikdy neměla problém dělit se a protože mám čas se jí věnovat, myslím, že je pro život připravena lépe než sourozenci, kteří se musí protloukat sami, protože rodiče mají příliš práce. Také jsem ji ušetřila traumatu z příchodu sourozence, který některé děti opravdu prožívají. Jako jedináček je dospělejší, má ostřejší lokty a myslím, že v dnešní době, kdy se jedináček stává standardem, to bude mít v životě naopak mnohem lehčí. A že až zemřeme, tu nebude nikoho mít? Ale kdeže.. Kolik já znám sourozenců, kteří se v dospělosti nemají rádi, nebo je třeba rozeštvě dědictví, to se nám vyhne určitě. Zkrátka jedináček má spoustu výhod a jsem ráda, že jsme se tak nakonec rozhodli.